

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6. poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 38.

V Ljubljani. v sredo 17. februarja 1892.

Letnik XX.

Spoštujmo svoj trud in svojo kri!

V boju zoper zagrizene naše sovražnike ne more najti splošnega odmeva in pritrditve geslo, katero bi imelo biti že davno vtisnjeno v spomin in srce vsakega poštenega in odločnega rodoljuba slovenskega in ob enem blesteti se pri vsakem njegovem koraku, kakor svitla zvezda. To geslo je: „Svoji k svojim“, katero je prvič poudarjal ranjki Čeh, slavni Palacky.

Pomen in važnost tega gesla sicer vsak spoznava, ali žalibog dozda se malo izvršuje. Vsak pozablja, da ne izvršujoč tega gesla škoduje sam sebi in jači sovražnike, kateri se z našim denarjem obogatijo, od naših žuljev mastno živijo in vrh tega nam še v svoji znani nesramnosti očitajo našo — revščino. Ako bi ne bilo nobenega drugega uzroka, samo ta jedina okolnost bi zadostovala, da odpremo oči in s podpiranjem svojih lastnih trgovcev, rokodelcev, gostilničarjev itd. pomagamo jim do boljšega blagostanja in tako izbijemo puščico ostrega in britkega očitavanja našim sovražnikom iz rok.

Vzglede, kako daleč se more priti, ako se geslo „Svoji k svojim“ vestno izvršuje, vidimo pri naših bratih Čehih. Ko so Nemci odpovedali svojo udeležitev pri razstavi, mislili so in tudi že prerokovali, da Čehi sami, brez pomoči Nemcev, ničesa ne opravijo, da bo razstava končala z velikim primanjkljajem in da bodo Čehi imeli sramoto pred celim svetom. A varali so se. Čehi so se trdno oklenili gesla „Svoji k svojim“, in glej, razstavo je obiskalo 2.434.881 oseb in dobička od razstave je 1.468.000 gld.*) Toliko premore geslo „Svoji k svojim“!

Geslo to ni sad nobene strastne agitacije, ampak izvira iz nam tako potrebne samoočrambe in lastne pomoči. S tem nočemo nobenemu škodovati, nočemo nobenega siliti, ampak vprašamo le, ali

*) 750.000 gld. reprezentujejo poslopja, katera so dana deželnemu odboru na razpolaganje brez nagrade, in 718.000 gld. znašajo čisti dohodki od vstopnin. V to ne štejemo še dohodkov iz razstavine loterije.

more biti kaj bolj prirojenega, kakor da bi Slovenec podpiral zopet le Slovence, katolik zopet le katolika in ne nemškutarja in liberalca? Samo s tem mora se med nami utrditi ona vez, katera nas združuje v eno telo in to nas bo storilo nepremagljive. Samo z izvrševanjem tega gesla moremo dospeti do onega blagostanja, katero, kedar je združeno s pravo omiko in narodno zavestjo, je ne le poročstvo, ampak tudi podlaga političnih uspehov.

Samo s tem moremo izpuliti iz rok naših sovražnikov in uničevalcev oni meč, s katerim nas hočejo polagoma ukončati. S tem moremo se osvoboditi iz podločnosti onih naših nasprotnikov, kateri spreminjajo znoj našega dela in naš trud v zlato, katero v svoje žepe vtaknejo in nam potem stopajo še s trdo svojo nogo na vrat.

Ako bi geslo „Svoji k svojim“ bilo krivično, gotovo bi bili med prvimi, da bi pred njim svarili. Ali ko smo spoznali, da ni krivično in da o njegovi opravičenosti še dvomiti ne moremo, ne moremo si kaj, da ne bi ga poudarjali in hočemo pri njem ostati zmirom in povsod. Sedanji časi so hudi in težki; kajti hrup boja se oglašja na vseh straneh in žugalen klic: „Gorje majhnim, se sliši povsod.“

Ne smemo torej pozabiti, da tudi naš slovenski narod je majhen in da zastoj bi bilo trudapolno, težavno, s solzami in krvjo posvečeno prizadevanje, naših buditeljev, ako bi se ne hoteli postaviti na lastne noge tudi tam, kjer smo bili dozda slabi in majhni. Na srce tedaj polagamo vsem dobrim in odločnim Slovincem, da bi se gesla „Svoji k svojim“ zmirom in povsod držali in prav trdno se ga oklenili. Spoštujmo delo naših rojakov, delo Slovencev; spoštujmo svoj trud in svojo kri!

Svečan.

Borzni davek.

Govor drž. poslanca Šukljeja v državnem zboru dne 3. februarja 1892.

(Dalje.)

Kar se tiče prometnega davka, je davčni predmet le dejanje posamičnega prometnega akta. Uso-

jam se vprašati: Se li more od takega nakupa vrednostnih papirjev, recimo rent ali vrednostnih papirjev, več davka plačati zaradi tega, če se kup zvrši na Schotenringu, v borzni dvorani, ali kaj zgubi na davčni zmožnosti, če se kupi v kaki menjalnici ali bančni pisarni? Jaz tukaj ne najdem nobene razlike.

Jaz ne navajam rad, ali vendar se usojam pri tej priliki navesti citat iz znanega avtorja, nekaj zaradi tega, ker je mož visoko cenjen v strokovni literaturi, nekaj pa zaradi tega, ker se baš njemu ne more očitati, da bi bil naklonjen borzi.

V svoji jako izvrstni knjigi o davčni politiki pravi Schäffle naslednje (čita): „Tudi je dosledno, da se obdači tudi zunaj borze promet z vrednostnimi papirji v bančnem in zasebnem prometu, ker imajo tukaj skupubi in neskupubi lep zaslužek in bodo nabrano tudi zasebno izposojevali.“ Na tem stališču stojim jaz, na to stališče se je bil postavil tudi gospod poročevalec v pristojbinskem odseku in zatorej mislim, da je to razširjenje na kupčije zunaj borze z zadovoljstvom pozdraviti. (Dobro! na desnici.)

Toda, gospôda moja, še nekaj drugega sklepam iz tega. Narava premakljivega premoženja in pred vsem hitrost, s katero se vrši promet na borzi, zahteva, da se tak davčni predmet le nizko more obdačiti.

Odsek predlaga 10 kr. za ednostaven sklep. Kaj je ednostaven borzni sklep, pove jasno § 15. „pogojev za trgovino z vrednostnimi papirji, devizami in valutami“ na dunajski borzi, ki se glasi: „Borzni sklep v vrednostnih papirjih znaša pri vrednostnih papirjih, pri katerih se trguje po odstotkih, 5000 gld. nominalne vrednosti, pri vrednostnih papirjih, pri katerih se trguje po komadih, po 25 komadov.“

Vzemimo prvo kategorijo, kjer je sklep 5000 gld. nominalne vrednosti, tako je 10 kr. = 1/50 pro mille.

Moj neposredni predgovornik se je izustil, da se mu ta davek zdi veliko previsok. Prepričani mo-

LISTEK

Lakota na Ruskem.

„Vsa Ruska spava, —
a sam car na prestolu spava.“
Sevščenko.

Take žalostinke je popeval pred nekimi desetletji visoko nadarjeni pesnik maloruskega naroda, tugujoč, da se v mogočnem carstvu, v ogromni državi, nič ne ziblje in ne zaveda samostalno, osobito v velikih ukrepih za povzdigo narodove blaginje.

Kar je v oni dobi težkomiselni pesnik prorokoval, vzbuja danes, ko na Ruskem razsaja grozovito ljuti glad, v naših sreih grozo.

Bedna, uboga Ruska v vsakem oziru. Bedna s preganjanjem katolikov, Poljakov; bedna s svojim nihilizmom; bedna z uradništvom; bedna vsled ogromnega, vse moči dežele presegajočega oboroževanja; in najbednejša in najsiromašnejša vsled gladi, kateri je dospel do vrhunca, dasi je ruska vlada zopet dovolila za gladne okraje 60 milijonov rubljev.

Žive besede grofa Tolstega skoro ne morejo opisati te bēde.

Poroča se, da je glad razdril že vse meje zakona, da, i celó človečanstvo. Smrt, zavetišče v ječi ali v rudnikih, je največji dobrotnik.

Zatem se pa kupčijo na zapadu ogromne države neizmerne žitne zaloge v vojskino svrbo. Po vojaških skladiščih gnije žito, — na iztoku cesarstva pa tisoč in tisoč ljudij umira dan za dnevom lakote.

Kdo boče za to odgovoren pred Bogom?

In ko je na zapadu države v vojskine namene mnogo železnic, nima iztok skoro nobenih železnic, a da bi bile, ne vodijo do teh ceste. Na Kavkazu je bila lani dobra letina, odkoder se velike zaloge dovažajo po železnici v središče Ruske; na posamičnih postajah je žita nakupičenega v ogromni množini, ali cest ni in ne vozov, da bi se moglo prevažati.

Vse davke porabijo vojaki in uradniki.

Neki berlinski list je imel nedavno pristojno sliko o ruskem uradništvu. Vrhu slike stoji velika črpalnica ali pumpe, v kateri je Francoz baš nalil 500.000.000 rubljev posojila. Tik črpala stoji ruski finančni minister kot nadzornik. Od črpalnice navzdol vodijo žlebi, po kojih v podobi vode tekó — milijoni. Okoli teh žlebov stojé ruski uradniki

vseh oddelkov, vsak drži v roki korec in zajemlje iz žleba. Zgorej je močan tok, a čim nižje je, tem bolj se krči, in konečno doli, kjer stoji ruski mužik s piskrecem, hoteč se napiti, — samo počasi kaplje.

Bolje ni moglo biti upodobljeno rusko gospodarstvo. O ruskem gospodarstvu dohajajo v inozemstvo skoro neverjetne vesti, in da bi bil samo deseti del teh vestij istina, slovele bi še vedno kakor bajke!

Glad je letos napal najrodovitnejše gubernije na Ruskem, — sočnato, plodovito, črno zemljo. O umnem gospodarstvu na Ruskem ne more biti govora. Za gospodarski napredek se ruska vlada ne briga. Ondi tudi gospodarskih šol ni; gospodari se po starem kopitu. Pepel in gnojivo se odvažata po starodavnem običaju v reko, če je blizu. Slednje se vsled tega zablatujejo in maše ter stopajo preko bregov. Po močvirjih raste grmovje, v njem pa gomezi in gnezdi neizmerna množica kmetijstvu škodljivih malih ujed.

Največja nesreča za Rusko bilo je pustošenje ogromnih gozdov, iz kojih se steka množina rek, kakor v središče Ruske in v Sibirijo. Te reke, izgubivši deževne in snežene regulatorje, spomladi

remo biti, da ne bode njegov glas ostal osamljen, in da bodo zlasti zunaj teh prostorov, kjer neso navezani na oblike parlamentarne uljudnosti, šli še mnogo dalje. Iz tega se bode morda tudi izvajalo, da je parlament, glasujoč za tako nizek davek, vzel borzno korupcijo pod svoje peroti v varstvo, da varuje sleparije na borzi. To je javno mnenje, jaz bi pri tem vprašanju morda lahko rekel tako imenovano javno mnenje (Poslanec dr. Lueger: Jako opravičeno javno mnenje!), kajti neverojetno je, kako čudne pojme o bistvu in pomenu borze ima veliko občinstvo.

Mnogo ljudij je — meni samemu je več znanih — povsem poštenih, povsem inteligentnih, poklicanih govoriti v politiki, ki si predstavljajo borzo kot kraj, kjer denar kar okrog leži kakor gnoj na cesti, kjer se je treba le pripogniti, da se pobero tisočaki, kjer borzijanec nema drugega truda, kakor da gleda, da mu sosed pri bližnji priložnosti iz žepa ne potegne, kar je ravnokar spravil. (Živahno odobravanje. — Poslanec dr. Lueger: Da! Da!) Gospod poslanec Lueger je tudi, kakor se kaže, teh mislij, ali jaz za svojo osobo mislim, da ta misel ni prava. Zdi se mi, da se gospodarski tako važen posel borze premalo pozna, in da je torej naša naloga, popraviti to mnenje. Jaz se držim svoje misli, če tudi priznavam vse zlorabe, ki so združene z borznim življenjem, in če tudi zlorab nikdo ostreje ne obsoja, kakor jaz.

Naloga davku ne more biti, uničiti davčni predmet, in zatorej ne more biti naša naloga, skleniti borzni davek, kateri bi podkopal promet na borzi. Usojam si moje mnenje o velikosti davka kolikor je moči jasno povedati. Jaz sem bil v starem borznem odseku in tam smo bili določili 10 kr. od 5000 gld. nominalne vrednosti in to s tem utrdili, da smo delali primero z Nemčijo. V Nemčiji pobira se za 10.000 mark 1 marko, to je $\frac{1}{10}$ pro mille; pri nas v Avstriji so pa likvidacijski termini drugačni; v Nemčiji imajo likvidacijo zadnjega dne vsacega meseca; pri nas je pa likvidacija dvakrat na teden, torej osemkrat na mesec. Vsled tega so tedaj bili teh mislij, da avstrijski davek znaša 80 kr. na mesec, dočim znaša nemški le 50 kr., častiti tovariš baron Sommaruga je tudi s tem argumentom zagovarjal ta postavko. Jaz pa mislim, da ta dandanes več ne velja, in da bi častiti gospod poročevalec, ki ima dobro ime v strokovni literaturi, ko bi danes pisal ta oddelek poročila, moral poseči po drugih argumentih.

Leta 1889 so se, kakor znano, deloma premenili likvidacijski obroki na dunajski borzi — kajti govoriti treba je le o tej, kajti tržaško in praško borzo lahko v nemar pustimo.

Od 1889. leta trguje se tudi per ultimo (na zadnji dan meseca), vendar le s petimi vrednostnimi papirji, in to so baš taki, s katerimi je največ prometa, to so kreditne delnice, ogerska zlata renta, lombardi, francozi in Elbethal. Kdo bi sklepal iz tega, da se morejo ti papirji osemkratno obdačiti, ker se le edenkrat v mesecu likvidujejo? Jaz mislim, da nikdo, kdor le nekoliko pozna razmere dunajskega denarnega trga. Mogoče je, da bi bankirji, velike hiše, prenesli tak davek; uničeni bi pa bili

oni trgovci, ki so znani pod imenom borzna kulisa. Bistveno večji davek bi jih kar odpravil iz borze. (Poslanec vitez Troll: Bi ne bilo nobene škode!)

Pričakoval sem že ta ugovor. Častiti poslanec Troll je ravnokar zaklical: „Ne bilo bi nobene škode za kuliso.“ Jaz sam priznam, da si lahko predstavljam mnogo veljavnejše korporacije, kakor je ta kulisa. (Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 17. februarja.

Notranje dežele.

Katoliško društvo za Češko je imelo dne 14. t. m. v Pragi občni zbor. Predsednik grof Nostic je naglašal, da je želeti, naj se združijo vsi konservativni in katoliški elementi na Češkem. Žal, da je to težavno. Nemški katoliki vidijo v češkem katoliškem društvu le narodno društvo in se nočejo pridružiti. Sedanji položaj je nejasen, računati je treba s tem, da se v kratkem utegne oživiti faktor, katerega so že nekateri vrgli mej staro železo. S tem pa morajo računati katoliki. Katoliško društvo ne goi nobene enostranske narodne politike, temveč se bori na podlagi kristijanskih pravnih nazorov le za enake pravice obeh narodnostij. Katoliki so za sporazumljenje obeh narodnostij in ne marajo za uničevalni narodni boj. Potem je govornik nekoliko govoril o nemško-češki spravi, končal pa s tem, da se je izrekel proti vsaki zvezi z Mladočehi, dokler pri njih gospodujejo radikalni elementi. Radikalna in konservativna politika sta si diametralno nasprotni. Tudi sprava z Mladočehi ni mogoča, ker mladočeški listi vedno zabavljajo proti vsem konservativnim elementom. Govornik želi boljše bodočnosti domovini. — Prof. Braf je govoril o trgovskih pogodbah, dr. Vondruška pa o verski šoli in dokazoval, da je v Avstriji verska šola ravno tako potrebna, kakor v Prusiji.

Češko. Te dni je bil v Pragi shod konservativnih veleposestnikov in se je izrekel, da bodo veleposestniki vzajemno postopali s Staročehi v zadevi sprave. Po tem takim so sedaj vse stranke na Češkem, razven Nemcev, proti temu, da bi se takoj začelo z razdelitvijo okrajev.

Kazenski odsek se je izrekel na predlog poslanca Koppa, da se odsek proglasi za permanenten. Ta predlog je podpiral tudi pravosodni minister. Ugovarjal mu je pa v imenu konservativnega kluba poslanec Belcredi. Njemu se stvar ne zdi tako nujna. Najbrž bode pa zbornica pritrdila odsekovemu sklepu in odsek bode nadaljeval posvetovanja letošnje poletje. Do jeseni bode lahko vso gradivo že rešil, posebno ker je v minoli postavodajni dobi že bil vso to stvar pretresel.

Dunajske prometne razprave. Levičarski listi se strašno jezé, da konservativci nočejo precej dovoliti zahtevanih milijonov za dunajske prometne zgradbe. Protisemitski listi pa jim odgovarjajo, da je tudi levica kriva, da se je stvar odložila. Ko bi bili levičarji zahtevali, bile bi se dunajske prometne naredbe poprej rešile v državnem zboru, nego podpora dunajski parobrodni družbi. Liberalcem je pa bilo več na tem, da se ustreže židovskim kapitalistom, nego da ima prebivalstvo na Dunaju zaslužek. Zatorej sedaj ne gre delati se skrbnega za dunajsko prebivalstvo. — O Poljakih se govori, da so pripravljene glasovati za dunajske prometne naprave, samo poprej se mora 30 milijonov dovoliti za vrejevanje rek v Galiciji.

Vnanje države.

Rusija. Več častnikov in podčastnikov gardnih polkov so odbrali, da na lici mesta razdelé

denar, kateri je nabral pomočni odbor za stradaljoče pod predsedstvom carjevičevim. Če se ta novica potrdi, bil bi to dokaz, da so se celo v Peterburgu prepričali o slabi upravi. Sicer si ne moremo misliti, da bi se razdelitev darov izročila drugemu, kakor uradnikom, oziroma svečenikom v dotičnih krajih, kateri krajno razmere najbolje poznajo. — Pol oficiozni listi pa grozno napadajo grofa Tolstega. „Moskovskija Vjedomosti“ ga dolže, da razširja državi nevarne nihilistične ideje. Njegovi oklici, ki jih je izdal povodom letošnjega glada, so nevarnejši, nego vse nihilistične proklamacije. Nekateri krogi v Rusiji bi menda radi, da bi zaprli grofa Tolstega, kakor so bili za Katarine II. Nikolaja Grovikova, ki je ob tedanjem gladu kakor sedaj grof Tolstoj podpiral stradaljoče. Seveda prijateljem sedanje ruske vladne sisteme ni prav, da se je slavni pisatelj upal svetu pokazati razne nedostatke, za to bi ga pa sedaj najrajši uničili.

Francija. Pariški nadškof je izdal pastirsko pismo, v katerem zaukazuje javne molitve povodom novega sestanka zbornice. Pastirsko pismo se končuje tako-le: Boga hočemo prositi, da razsvetli in na pravo pot pripelja naši postavodajni zbornici, ki imata skrbeti za blagor in varnost Francije.

Italija. Senat se sedaj posvetuje o novem zakonu o avanzovanju častnikov. Huda debata se je unela o tem, da mora častnik, ki doseže neko gotovo starost, iti v pokoj. Vojni minister je celó pretil, da odstopi, ako se ne vsprejme ta določba. Skoro vsi generali v senatu so pa odločno ugovarjali tej določbi. Opozarjali so na to, da se v Franciji podobna določba ni obnesla. Vedne premembe v višjih poveljništvih slabo vplivajo. Korní ali divizijski general ostane na svojem mestu le dve ali tri leti, potem pa mora iti v pokoj. Naravno je, da se za vse stvari dosti ne briga, in tako zaostaja vsak napredek v vojski. Jednako slabe posledice bode imela starostna meja v Franciji. Da so stari generali dobri, to se je videlo 1870. leta, ko je Nemčija imela celo vrsto starih vojskovodij.

Španjska. Kraljica-regentinja je dobila pretilno pismo, da se bode mladi kralj moral pokoriti za usmrtenja v Xeresu. Naredile so se obširne previdnostne naredbe proti kakim anarhističnim nakanam. Socijalni demokrate organizujejo po vsej deželi shode, na katerih zabavljajo proti republičanom in anarhistom. Za monarhijo je pa vsekako dobro, da so se jele nasprotne stranke pobijati med seboj.

Izvirni dopisi.

Z Dunaja, 15. februarja. (Bleiweisova slavnost akademičnega društva „Slovenija“ na Dunaju.) Dunaj ponuja ti obilico zabav, veselice, koncertov in slavnostij, in reči smemo, da Slovani neso zadnji v prirejanju vsakeršnih slovesnostij. Tu je „Slovansko pevsko društvo“, ki ti podaje skoro vsak mesec znane izborne koncerte, tam zopet privablja „slovanska beseda“ vsak teden mnogobrojno občinstvo v svoje krasne prostore; tu priredé Poljaki svojemu slavnostnemu pesniku Mickiewiczu slavnostno besedo, češki dijaki eliten ples, Rusini slavnosten banket in tam zopet oglašajo se „Zvonimirovi“ tamburaši in tako se vrsti veselica za veselico, leto za letom.

Akademično društvo „Slovenija“ je bilo v tem do sedaj lahko rečemo, zadnje med dunajskimi Slovani. Temu so krive največ gmotne razmere slovenskega dijaka. Duševnih močij imamo primeroma več, kakor vsako drugo slovansko dijaško društvo. Slovenci so tu na glasu kot najboljši pevec za Čehi, oni postavijo za Čehi drugi največji kontingent pevcev v slovanskem pevskem društvu, mnogo jih je glasbeno, mnogo slovstveno izobraženih in lahko bi prirejali najlepše besede in zabave. Ali pri slovanskem dijaku cesar večkrat izgubi svojo pravico. S težkim trudom so vsako leto nabrali potrebnih novcev, da so napravljali slavnosti za narod zaslužnim možem: Prešernu, Vodniku, Erjavcu itd. Radi tega so zaostali za dijaki drugih slovanskih narodov, za Srbi, Hrvati, Čehi. „Slovenija“ dobila je slab glas, zlasti v domovini, da slovenski dijaki ne morejo nič napraviti, in ni se iskalo vzroka v gmotnem stanju slovenskega dijaka, oporekali so mu, da duševno in telesno propada in to po lastni krivdi.

Letos je hotela „Slovenija“ pokazati, da so taki glasi gola obrekovanja in laži, hotela je pokazati, kaj premore slovenski dijak, če tudi pri tem zastavi vse svoje moči. Namenila se je prirediti slavnost, ki naj bi bila vsaj približno jednaka oni, ki jo prireja vsako leto srbsko akademično društvo „Zora“ ali „Zvonimir“ ali Čehi.

Slavnost, katero si mora „Slovenija“ z zlatimi črkami zapisati v knjigo svoje povestnice, vršila se je pretekli ponedeljek. Kakor že gori omenjeno, prireja „Slovenija“ vsako leto slavnostne večere, naj si bodo že besede ali komersi, v spomin slavnim možem, ki so si za slovenski narod na slovstvenem

vselej obilo naraščajo, po letu se pa zopet posušé prirojenim potom. Poudarja se na Ruskem posuševanje rek. Prej so preplavljali ž njimi okolne travnike in pašnike, zdaj se jedva more po njih brodariti s čolniči, koder so nekdanj plule ponosne tovrne ladije.

Vsled pokončevanja gozdov in izsuševanja rek nastaje na Ruskem tropično vreme. Po letu je neznosna vročina, po zimi nepopisni, kruti mraz.

Druga zla posledica pribaja iz pustošenja gozdov. Suhi veter sibirski donaša seboj neizmerne oblake letočega peska, koji je v starem veku pokončal najkrasnejša in najbolj obljudena mesta v Perziji in Afganistanu. V tem slučaju je bil s posekovanjem gozdov probujen v zemlji neizprosni sovražnik — pesek, kateri je perzijske raje premenil v puščave, v katerih proti nebu štrlé zdaj samo razvaline nekdanjih slavnih mest ljudém v svarilo, kam privede oropanje prirode nje najkrasnejše olepšave — gozdov.

Vsako pomlad je ledovje na reki Volgi pokrito z gomilami tega peska, kateri se pogreza na dno reke in jo tako stori nesplavno. Proračunili so, da zdaj že nad 150.000 desetjin črne zemlje, nekdanj najrodovitnejše, pokriva pesek.

V perzijskih mestih, kjer je nekoč prebivalo nad 100.000 stanovnikov, bivajo zdaj — šakali. Doslej se je domnevalo, da je ta mesta opustošil Mongol ali Arabec. Ne, zdaj je dokazano, da ja je ugonobila dobičkarija in gizdavost lastnih sinov te dežele, kakor se to dogaja povsod ondi, kjer gozdi pridejo v roke brezvestnim pohlepnikom. Najkrasnejši vrtovi okoli mest so pokriti mnogo metrov visoko s peskom, v kojem se je zaplodilo v stoletjih neizmerno množstvo glodavcev, ki uničijo vsakoršne vegetacije takoj v zarodku. Vse to prouzročuje, — ne krvoločnost, temveč človeška lakomnost!

Pradedi slovenski rekali so, da, kamor je stopil Turek, več ni rasla trava; če se je do današnjega dne ohranil v Slovencih ta pregovor, se ni ohranil zaradi tega, ker je bil tedaj uničen človek, temveč v tem zmislu, da je bil pokončen največji dobrotnik ljudstva — gozd. To prokletstvo tare zdaj Rusko in čuda čudom i oderušne Jankeje v severoameriških državah. Tudi tu se vsled pokončevanja ogromnih gozdov v porečju Mississipija pojavljajo slične posledice, kakor v Perziji in na Ruskem.

Zaradi tega, rojaki, zabranjujmo pri nas z vsemi močmi pustošenje gozdov.

A. S.

ali političnem ali znanstvenem polju priborili ne-
venljivih zaslug. Jeden prvi takih mož je bil vodi-
telj in oče naroda slovenskega: dr. J. Bleiweis
in njega si je izvolila letos „Slovenija“, da njemu v
spomin priredi slavnost.

Deloma zanimiv vspeh besede, deloma pri-
ljubljenost Slovencev med drugimi Slovani sta pri-
vabila obilo gostov. Lepi prostori „pri zlatem križu“
so bili prenapolnjeni. Najprej nam je omenjati
mnogo dostojanstvenikov, ki so počastili to slavnost
s svojo prisotnostjo: dvorni svetnik Jagić z obitelji,
dvorni svetnik German, grški konzul Damjanoš z
obitelji, nadsvetnik Sindler z obitelji, general Stra-
timirović, stavbeni svetnik Rybař, državni poslanci
gg.: dr. Ferjančič, pl. Globočnik, dr. Gregorič,
prof. Spinčič, dr. Brzorad, Povše, Radimsky, nadalje
predsednik srbske cerkvene občine g. Ostoić, vdova
bana Mazuranića, dr. Drozda. Razven mnogih dunaj-
skih slovenskih rodbin, med njimi obitelj Tomšičeva,
Rybačeva, prof. Pajkova, prof. Simoničeva, Miklav-
čičeva, je posetila slavnost večina odličnih rodbin
češke, srbske in hrvatske kolonije. Med akademič-
nimi društvi so bila zastopana vsa slovanska društva
„Zvonimir“, „Akademickyspolek“, „Zora“, „Ognisko“,
„Tatran“, „Bukovina“, bolgarski dijaki, dijaki iz Ru-
sije in „Romania Juna“.

Ob 8^{1/2} uri otvoril je predsednik „Slovenije“
stud. phil. gosp. Žmavc slavnost, pozdravil na kratko
zbrano mnogobrojno občinstvo ter nadalje v pre-
lepah besedah spominjal se nepozabnega Bleiweisa.
Orisal nam je njegovo delovanje, povedal nam je, kaj
je bil Bleiweis za Slovence. On je v tako hudih časih,
kakor so bili takrat za nas, rešil Slovence pogina;
on je bil isti, ki je provzročil, da se ime Slovenec
še ni izbrisalo iz knjige povestnice. Oče Bleiweis
je povedal Slovincem, da so Slovenci in kot taki
se imajo ljubiti med seboj in ne razdvajati, on jim
je povedal, da so Slovani. On je začel pripravljati
pot združeni „Sloveniji“, on je bil prvi, ki je rekel:
„Ti nesi Štajerec, Korošec, Kranjec, Primorec, ti si
Slovenec“. On nas je učil ljubiti druge Slované,
zlasti pa brate Hrvate, s katerimi smo si tako blizu
v sorodu i po krvi i po jeziku i po značaju. Doktor
Bleiweis je dal s svojim listom „Novice“ spoznavati
Slovincem pismeni jezik, dal je Slovincem črkopis.
Za te zasluge ne sme očeta naroda slovenskega v
hvaležnem spominu ohraniti ne samo vsak Slovenec,
častiti mora takega moža tudi vsak Slovan. Svoj
govor je končal g. predsednik s trikratnim „slava“
neumrlemu Bleiweisu in navdušeno so odmevali po
dvorani klici občinstva: slava! slava! slava!

(Konec sledi.)

Iz Zagreba, 11. februarja. (Raznosterosti.)
[Konec.] Volitve za ogerski zbor so končane. Hrvatska
pri tem ni niti na boljšem niti na slabšem, četudi
so si Rečani izbrali novega poslanca, ker jim stari
ni bil nič več po volji. Osernatony, poprejšnji reški
poslanec, ni bil prišel na Reko razlagat svoje poli-
tike, zatoraj tolika zamera, kajti Rečanu je potrebna
tudi kortsacija v madjarskem štilu, ne pa le tiha
volitev. Treba je vpitja, zastav, banketov in pa tudi
pretepov. Poslednjega sicer ni bilo, ker so reški
Hrvatje pametnejši nego Madjari in Talijani, katerim
niso hoteli zabavljati. Tem bolj pa je brul svoji
jezik proti Hrvatom novi poslanec reški mladi grof
Batthyany. Rečani morajo dobiti po obljubah svojega
poslanca vse, kar zahtevajo, v prvem redu pa se jim
mora zagotoviti talijanski jezik. Čudno! In vendar
hočejo Madjari, da postane Reka madjarska. Ali le
to poslednje ne more biti, hrvaška ne sme biti, naj
bo tedaj rajše talijanska, ali bolje iredentovska.
Najdrzoviteje, pa je od mladega poslanca to, da se
je tako izjavil tudi pred hrvatskimi volilci v reškeji
okolici, ki ne znajo niti besedice talijanskega. Na
Reki živi do 10.000 Hrvatov in le ti nimajo nobene
hrvaške narodne šole, ker je mesto sploh dovoliti
noče iz samega sovraštva nasproti Hrvatom. Novi
poslanec je obljubil tudi Rečanom, da bode podpiral
vsak napredek v trgovini, posebno pa še, da se uredi
Kolpa od Siska do Karlovca radi izvoza žita in lesa
na Reko. Ta glas je razveselil mnoge, ker je regu-
lacija Kolpe zares potrebna. Ali kaj se zgodi deset
dni kasneje? Minister komunikacij Barosz je naredil
velik križ čez to osnovo, kajti od meseca marca
prenehajo vse parobrodarske postaje od Siska do
Broda, ter se bode po Savi vozilo samo še od Ze-
muna do Broda. To pa pomeni, da plovitev po Savi
ni po volji Baroszevi, in da bi on rad ves promet
spravil na svoje železnice. S to naredbo je Sisek
izgubil vso trgovino, kar jo je še do zdaj imel, in
ravno tako tudi druga mesta ob Savi, in dopisnik

„Slovenec“ z Dunaja ni imel prav, ko je v svojem
poročilu ob razpravi o podonavski parobrodarski
družbi omenil, da hoče ogerski minister vso trgovino
v Sisek obrniti. Ne, ravno narobe je, kakor vidite.
Na Reko se bo spravila roba že po železnicah, za
vreditev Save in Kolpe naj skrbé drugi, če se jim
bo izplačalo. To so žalostni dogodjaji, kakoršnih ne
najdete nikjer v Evropi. Tako krasna reka, kakoršna
je Sava in tako naravna zveza z morjem, pa tako
zapuščena! V katerem stoletju napredka živimo pri
nas? V devetnajstem gotovo ne. —

Ogri imajo torej že izvoljene poslance. Vladino
stranko bodo pomnožili še tudi Hrvatje — vseh
vkupe 40 — ter bode ministerstvo Szaparyjevo imelo
precejšnjo večino. Slučaj je pa tudi hotel, da je
med vsemi sedanjimi poslanci najstarejši Hrvat Vu-
kotinovič, ki bode po tem takem izbran za začas-
nega predsednika, če tudi madjarski časopisi niso
s tem zadovoljni ter celó te kratkotrajne časti ne
privoščijo Hrvat, svojemu zavezniku. Že po tem se
kaj dobro poznajo ti naši sosede, kako so nam
privrženi.

Pri nas je poslednji teden influenza kaj hudo
razsajala. V enem tednu je bilo 54 mrličev, tedaj
za polovico več, nego jih po navadi v Zagrebu umrje
skozi teden dni. Žrtve so bile večinoma iz boljših
stanov. Zdaj imamo bolj hladno in burno vreme,
morda se tudi zdravstveno stanje kmalu popravi.

Te dni je proslavil škof Strossmayer na tihem
svoj rojstni dan. Vendar pa se ga je pri tej pri-
ložnosti spomnilo nad 150 najodličnejših zagrebških
meščanov ter mu čestitalo. Poln ljubezni je bil
škof odgovor vrlim Zagrebčanom, ki niso pozabili
svojega prijatelja pozdraviti. Škof Strossmayer jim
želi vse dobro vsakemu pojedinemu, a posebej še
lep napredek mesta Zagreba, kateri mu je vedno na
srecu. On želi, da postane Zagreb zares središče
vseh pravih Hrvatov, da bode ponos cele Hrvatske.
Tako vidimo, da so še pri nas možje, ki znajo ce-
niti zasluge, katere si je pridobil slavni škof s svo-
jimi deli, in dokler se bode ta ljubezen tudi javno
izkazovala, ni se še bati za obstanek našega naroda.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 17. februarja.

(Potrjena volitev.) Presvetli cesar je potrdil
izvolitev g. Jos. Zelenika načelnikom in Simona
Oschgana njegovim namestnikom v ptujskem
okrajnem zastopu.

(Štajerska hranilnica) je imela leta 1891 go-
spodarskega dobička 299.306 gld. 21 kr. Odbor je
dovolil podpor v skupnem znesku 42.600 gld. Dr.
Wannisch je nasvetoval, naj se dovoli izvanreden
dar 15.000 gld. v spomin rojstva najmlajše unu-
kinje našega cesarja, hčerke nadvojvodinje Marije
Valerije, in sicer 12.000 gld. društvu „Vincentinum“
za nakup graščine Ivnice (Eibiswald), kjer naj bi
se izobraževali poljedelski posli, 3000 gld. pa dru-
štvu „Börromäum“ v Gradcu za gradnjo nove siro-
tišnice.

(Iz Rima) nam piše prijatelj: Včeraj sem šel
po ulici „Corso Vitt. Emanuele“ in sem videl tu in
tam gruče ubogih delavcev, ki so brez dela. Pred
ministerstvom zunanjih zadev jih je bilo največ,
kajti čakali so na prihod deputacije, katero so k
ministru poslali, da bi jim kaj dela — ali pa jela
pripravil. Sel sem bližje med nje in poslušal pogo-
vore, ki niso bili za sedanjó vlado nič kaj preveč
laskavi. Neki delavec — suh, bleđ, propalega ob-
raza, raztrgan, kakor vsi njegovi pomilovanja vredni
tovariši, bil je posebno glasen. Pri vsakem stavku
je dodal refrén: „Italia unita ha fame —
Italija združena strada.“ Žal, žal, da so
njegove besede le preresnične. Vsi milijoni, katere
je „združena Italija“ cerkvi pobrala — da ne rečem
huj; vsi milijoni, katere je pred kratkim bratov-
ščinam vzela, da, vse dežele, katere je „osvobo-
dila papeževogajarma“ in jih pritisnila
na svoja ljubeznjiva prsa — vse nič ne pomaga.
Italija združena strada! Socijalno vprašanje je od
dné do dné hujše: revščina raste, da je groza. Iz
Rima samega je vlada letos že nad 20.000 delavcev
odpodila, ker niso imeli nobenega opravka; a enakih
je še vse polno. Vsa policija je noč in dan na
nogah, ker se bojé krvavih izgređov. A bajoneti
gorjá še nikoli niso pokončali, gotovo tudi tukaj ne
bodo. Krvava pot ni prava pot, ki pelje k blago-
stanju. Liberalizem še ni nikdar ljudstvu k blagru
pomagal — a kako daleč ljudstvo zapelje v
pogubljenje, to je očitvidno sedaj v Italiji.

Kratek nauk torej: Varujte se liberalizma,
ki cerkev podira in ljudstvo v pogub-
ljenje peha!

(V Vatikanu) imajo žalostno novico, kakor se
nam poroča iz Rima. V soboto je umrl monsignor
Gabrijel Boccalli v 49. letu svoje starosti. Bil
je poseben ljubljeneč sv. očeta, papeža Leona XIII.,
ki so se njega vedno kot posebno zaupnega sveto-
valca posluževali. List „La Voce“ mu je posvetil
jako lep, ganljiv nekrolog, proslavljajoč njegovo iz-
vanredno pobožnost, zvestost in junaško udanost do
sv. prestola. R. i. p.

(Štiristoletnica.) Iz Rima nam piše isti do-
pisnik: Včeraj popoldne sem se udeležil velikan-
skega zborovanja, katero sta priredili dve katoliški
društvi v Rimu v spomin Krištofa Kolumba. Nad
600 oseb je bilo navzočih, mej njimi 6 škofov in
kardinal Mertel. Različni, izvrstni govorniki so v
latinskem, laškem, francoskem, španskem in angle-
škem jeziku slavili Krištofa Kolumba in njegov ve-
lik pomen za razširjevanje sv. cerkve. Najbolj mi
je ugajal odličen govor grofa Filipa Crispoltija, ki
je v živih barvah slikal duhovitost, genij slavnega
Kolumba. Msgr. Caprana je pa poslušalce, svobodno
rečem, res očaral s svojim poetično navdahnjenim
govorom: „Trenutek, v katerem stopi Kolumb v
novi svet.“ Enaka zborovanja prirejajo se letos ob
400letnici odkritja Amerike po vsej Italiji; kajti
Lahi se ne malo ponašajo, da je njihov rojak, rojen
v Genovi, bil po božji previdnosti izbran, da najde
v zapadu nov svet. — Katoliki so pa še tem bolj
ponosni, ker je bil Kolumb vzoren katoličan in
iz srca udan sv. materi cerkvi. Brez dvoma bo dobil
prej ali slej čast, da ga bomo kot svetnika častili.
Večna mu slava! M.

(Z Vrhniko) se nam piše: V nedeljo 14. t. m.
napravilo je „Kat. društvo rokodelskih pomočnikov“ v
društvenih prostorih predpustnico na korist svoji
društveni blagajnici. To je bila prva veselica, pri
kateri je društvo pokazalo, kaj so udje - pomočniki
dosegli v tem kratkem času, odkar obstoji društvo.
Prva točka na programu je bila petje. Dasi so se
udje do zdaj poučevali le v elementarnih pojmi in
teoriji, vendar so pod vodstvom g. učitelja Stojca,
kateremu bodi za trud priskrbea zahvala, zapeli
dobro „Bratje v kolo“ in „Sveta noč“ in tudi „Oj
banovci“ zadostno. G. nadučitelju V. Levstiku, ki
je poučeval ude-pevce tako požrtvovalno, a zdaj že
dije časa boleha na očeh, želimo pa skorega zdravja.
Druga točka je bila pesen „Poštengana kaša“, ki jo
je zložil Vojteh Kurnik (glej „Vodnikov album“
1858), deklamoval pa pomočnik Fr. Opeka prav z
občutkom in ponašo, kakersne je za tako poučno
snov potrebna. Tretja točka pa je bila znana in
priljubljena veseloigra „Zamujeni vlak“, ki jo je
spisal g. prof. Ant. Kržič. Ta igerca je napravila
pač že marsikateri večer na Slovenskem zabaven in
tudi pri nas ga je. Vsi igralci so igrali tako na-
ravno, kakor je le mogoče. Najboljše sta rešila svoji
vlogi Fr. Gašpari, ki je mojstra Petra res dobro po-
godil, in Fr. Tršar, ki je kmeta Potokarja prav
„zadel“, kakor pravimo. Ravno tako smo bili po-
polnoma zadovoljni s krajšimi vlogami železniškega
vratarja in krčmarja Orla. Povoljno sta igrala tudi
oba nadzornika. Občinski sluga Martin je storil tudi
svojo dolžnost, dasi glas njegov ni bil primeren, in
taisto oče župan, ki je po svoji govorici, obleki in
ponaši obilen smeh izzival, dasi bi mu bili želeli
več županske mogočnosti. Občinstva se je zbralo
prav obilno, odličnejšega pa tudi priprostejšega v
društveni sobani ter je pokazalo svojo zadovoljnost
s ploskanjem in z željo, da se društvo kmalu zopet
pokaže s takimi vspehi. Zato: Pogumno naprej! Po-
gumno naprej! Pomočnikom veliko srce, podporni-
kom pa odprte roke! H koncu bodi izrečena zahvala
g. Jožefu Lazniku, administratorju Podlipo, ki je
društvu našemu daroval kakih 40 do 50 knjig razne
vsebine. Beseda miče, vzgled vleče! Bog blagoslovi
pošteno rokodelstvo!

(V Škofji Loki) je bilo leta 1891 rojenih 141,
med temi nezakonskih 14. — Umrlo jih je 122;
najstarejša oseba je bila stara 80 let. Poročenih je
bilo 25 parov. Zdravstveno stanje je dokaj povoljno,
umrlo jih je od 1. januarja t. l. do 16. t. m. 18
oseb, med temi polovica otrok do dveh let.

(Imenovanja pri pošti.) Praktikanti so imeno-
vani: Ludovik Klerr in Frid. Schrimpf za
Ptuj, J. Renger in J. Baumann za Celovec.

(Slovenski klub na Dunaju) ima v soboto dné
20. t. m. v restavraciji „Zur goldenen Kugel“ I.
Am Hof“ šte. 10, mezzanin svoj večer. Berilo ima

g. dr. Al. Homan „o športu“. Začetek ob 8. uri zvečer. K temu večeru vabijo se na Dunaju živeči Slovenci.

(Pevsko društvo v Šturi) priredi veselico v nedeljo, dne 21. februarja t. l., v prostorih društva „Edinost“ v Ajdovščini. — Vspored: 1. * * * „Koračnica“, moški zbor. 2. Nedvč: „Naša zvezda“, mešani zbor. 3. Kocjančič: „Danes tukaj“, moški zbor. 4. Schumann: „Cigansko življenje“, mešani zbor s spremljevanjem glasovira. 5. Nedvč: „Moja Avstrija“, moški zbor. 6. Schäffer: „Šaljivi tropci“, pojó Grajšček, Blaž in Tomaž s spremljevanjem glasovira. 7. * * * „Eno uro doktor“, burka v enem dejanju. Po končanem vsopredu prosta zabava s petjem. — Začetek ob polu 8. uri zvečer. Vstopnina 30 kr., sedež 20 kr.

(Pevsko društvo „Struna“ na Vačah pri Litiji) priredi svoj zabavni društveni večer v nedeljo dne 21. februarja v prostorih društvenika g. F. Konrada s sledečim vsopredom: 1. Dr. B. Ipavec: „Mi vstajamo“. 2. * * *: „Slovanska pesem“. 3. Gjuro Eisenhut: „V naravi“. 4. Fr. Abt: „Večerna“. 5. A. Nedvč: „Popotna pesem“. 6. M. Vilhar: „Slavjanska“. 7. Prosta zabava. Začetek točno ob 1/2 5. uri popoldne. Posebna vabila se ne razpošiljajo. K mnogobrojni udeležbi vabi najljubšeje

odbor.

Raznoterosti.

— Zlata roža. Iz Rima se poroča, da bode sv. oče papež letos poslal zlato rožo portugalski kraljici Amaliji.

— Temeljni kamen se v kratkem položi mejnarodni višji benediktinski šoli v Rimu. Ta šola, na kateri bodo študirali mladi benediktinci iz vseh delov sveta, se bode zgradila na Aventinu na stroške vseh benediktinskih samostanov.

— Trgovca z deklicami so zaprli. Dne 15. t. m. so v Trst pripeljali slaboznanega trgovca z deklicami, Hermana Goldsteina, iz Galicije. Prijeli so nesramneža na Malti.

Telegrami.

Dunaj, 17. februarja. Pri nadvojvodinji Mariji Valeriji je po nemoteni otroški postelji do 13. t. m. nastopila vročnica in pa prikazni vnetice sapnikovih vev (bronhijev), potem se je pa pokazalo malo vnetje pod spodnjimi plućnimi krili (pneumonia catarrhalis). Splošno zdravstveno stanje nikakor ni vznemirljivo. Vživanje hrane zadostno.

Dunaj, 17. februarja. Vlada je predložila predlogo, da se 360.000 gld. dovoli podpore za kraje, oškodovane po uimah, dalje 500.000 gld. podpore državnim in državnih železnic uradnikom.

Atene, 17. februarja. Zatrjuje se, da ni nobena protestantska država storila korakov zaradi nemirov v Pireju. Daljših nemirov ni bilo. Več oseb je v preiskovalnem zaporu.

Rim, 16. februarja. Vsled Boccalijsve smrti je konzistorij odložen, bržčas do aprila.

London, 16. februarja. Spodnja zbornica je pritrdila adresnemu načrtu. Sexton je nasvetoval dostavek, da je večina Ircev prepričana o nesposobnosti državnega parlamenta, postave dajati za Irsko; ta dostavek je bil odklonjen s 179 glasovi proti 158.

Tu je!

15. februarja.

Pri **Matihu**: Grüner, nadinženir; Schwarz, trgovec; Fränk, potovalec, z Dunaja. — Suchy in Scholz iz Grada. — Šantar, okr. zdravnika soproga, in Svoboda, inženirja soproga, iz Idrije. — Foramitti, stavbeni podjetnik, iz Ribnice. — Spitzer iz Pečuha. — Jaklitsch iz Kočevja. — Elsbacher, trgovec, iz Laškega Trga.

Pri **Stonu**: Tambornino, juvelir; Hoffman, potovalec; Henkel, Berman, trgovec, in Philipp, z Dunaja. — pl. Rannarh in Mossetig, zasebnika, iz Trsta. — Reiss, potovalec, iz Grada. — Abeles, trgovec, iz Prage. — Meier, trgovec, iz Monakovega.

Pri **Južnem kolodvoru**: Pissani iz Galaca. — Hendl, potovalec, iz Berlina.

Pri **avstrijskem caru**: Moschnig in Hutter, z Reke. — Reichel, ključarski mojster, iz Grada.

Pri **bavarskem dvoru**: Ehrwerth, trgovec, iz Maribora. — Lukan, paznik, s soprogo; Weiss, posestnik, z rod. bino; iz Mozolja. — Jager, izvošček, iz Trsta. — Schober iz Ljubljane.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			mm
7. u. jut.	725.0	-2.0	sl. zap.	oblačno	7.50
16. 2. u. pop.	723.4	1.0	"	"	snež
9. u. zveč.	722.1	-0.8	"	"	

Srednja temperatura -0.6°, za 0.3° pod normalom.

Zahvala.

Za mnoge dokaze sožalja med boleznijo in po smrti našega iskreno ljubljenega očeta, blagorodnega gospoda

Jakoba Luckmann-a,

c. kr. računskega svetnika v pokoju,

za mnogoštevilno spremstvo dragega rančega k zadnjemu počitku in za lepe vence izre kamo vsi svojo odkrito in srčno zahvalo.

104 1

Zalujoči otroci.

105 1

Sorodnikom, prijateljem in znancem javljamo potrtem srecem, da je mirno v Bogu zaspal blagorodni gospod

Ignacij Šumi,

mesar in posestnik,

sinoči ob desetih v 70. letu svoje starosti, po kratkej mučnej bolezni, previden s svetimi zakramenti za umirajoče.

Pogreb bo 18. t. m. ob treh popoldne. Svete maše zadušnice se bodo brale v domači župni cerkvi.

Nepozabni pokojni bodi priporočen molitvi in blagemu spominu.

V Kranju, dne 17. svečana 1892.

Antonija Šumi, soproga. — Vinko, Janez, Andrej, sinovi. — Terezija Kmet, Franja Kokalj, Marija Kos, hčere. — Andrej Kmet, Matija Kokalj, Josip Kos, zetje. — Marija, Marija, Ivana, sinahe.

Tinktura za želodec,

katero prireja **GABRIEL PICCOLI**,

lekarnar „pri an-

gelju“ v Ljub-

ljani, Dunajska

cesta, je mehko,

lahno učinkujoče,

delovanje prebav-

lih organov

ureja joče

sredstvo.

Krepča

želodec, ter po-

spešuje telesno odprtje. — Razpo-

šilja jo izdelovatelj v zabojčkih po 12 in

več steklenic. Zabojček z 12 stekl. velja

gld. 1.36, z 55 steklen., 5 Kg. teže, velja

gld. 5.26. Poštnino plača naročnik. —

1 steklenica velja 10 kr. (60-34)

(1309) 7

Razprodaja

Pozor!

Gospo-
dinje

Pozor!

(29) 10

V prodajalnici
Andr. Druškoviča
v Ljubljani,

Mestni trg št. 9/10

dobiva se po najnižji ceni

najboljša modrobela poste-

klenjena ploščevinasta

kuhinjska posoda

Tu dobiva se tudi vsakovrstno hišno

in kuhinjsko orodje po najnižji ceni.

S tem ponuja se p. n. gospodinjam, prečast. duhovščini, gostilničarjem, predstojništvom bolnišnic itd. najboljša pri- lika svojo hišno in kuhinjsko orodje po ceni spopadati ali pa si novo omisliti.

Cele kuhinjske oprave za neveste od gld. 15.— do gld. 200.—

Vnanja naročila izvrše se takoj.

Dunajska borza.

Dne 17. februarja.

Papirna renta 5%, 16% davka	94 gld. 60 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	94 " 10 "
Zlata renta 4%, davka prosta	111 " 25 "
Papirna renta 5%, davka prosta	102 " 80 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1034 " — "
Kreditne akcije, 160 gld.	308 " — "
London, 10 funtov strl.	118 " 30 "
Napoleonondor (20 fr.)	9 " 38 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 59 "
Nemških mark 100	57 " 92 1/2 "

Dne 16. februarja.

Ogerska zlata renta 4%	107 gld. 80 kr.
Ogerska papirna renta 5%	102 " 50 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	138 " — "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	147 " 50 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	182 " 25 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 15 "
Zastavna pisma	100 " 50 "
Kreditne srečke, 100 gld.	185 " 55 "
St. Genois srečke, 40 gld.	60 " — "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. 25 kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	17 " 10 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	20 " 25 "
Salmove srečke, 40 gld.	61 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	57 " 50 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	156 " 50 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2855	" — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	87 " 50 "
Papirni rubelj	1 " 16 "
Laških lir 100	45 " 65 "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, L. Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtlačneje.

Za nataganje glavnic priporočamo:

4% galske propinacijske zadolžnice, 4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komercionalne banke.

4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

1864. leta promese

cele gld. 4 1/2 } in 50 kr. kolek.
polovico " 2 1/2 }

Žrebanje že dne 1. marca.

Glavni dobitek 150.000 gld. av. velj.